

ROMÂNIA
JUDEȚUL HUNEDOARA
CONSILIUL LOCAL

Baru, str. "Prof. Dr. Șt Gârbea" nr.222, Tel. 0254/778003; fax 0254/778398
E-mail: primariabaru@yahoo.com

HOTĂRÂREA NR.75/2018
privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul fiscal 2019

Consiliul Local al Comunei Baru, județul Hunedoara;

Având în vedere:

1. proiectul de hotărâre înregistrat sub nr. 69/75/23.11.2018, inițiat de primarul comunei privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul fiscal 2019;
2. expunerea de motive care însoțește proiectul de hotărâre,
3. raportul compartimentului de resort pentru proiectul de hotărâre, înregistrat sub nr. 70/75/23.11.2018,
4. raportul comisiei pentru dezvoltare economico-socială, buget, finanțe, administrarea domeniului public și privat, urbanism și realizarea lucrărilor publice, protecția mediului înconjurător, servicii și comerț, înregistrat sub nr.71/123/04.12.2018;

Ținând cont de prevederile:

- Titlului IX din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- art.20 alin.(1) lit.b și art.27 din Legea nr.273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare;

În temeiul prevederilor art. 27, art.36 alin.(2) lit.b, alin.(4) lit.c, art. 45 alin.(2) lit.c și art.115 alin.1 lit.b și alin.(3) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

HOTĂRĂȘTE

Art.1. - Impozitele și taxele locale datorate de contribuabili persoane fizice și juridice pentru anul fiscal 2018 se stabilesc prin prezenta hotărâre în condițiile și în limitele prevăzute în titlul IX din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Art.2. - Impozitele și taxele locale stabilite prin prezenta hotărâre constituie integral venituri proprii la bugetul local al comunei Baru pentru anul fiscal 2019.

CAPITOLUL I- Impozitul pe clădiri și taxa pe clădiri

Art. 3. - (1) Orice persoană care are în proprietate o clădire situată în comuna Baru datorează anual impozit pentru acea clădire, exceptând cazul în care legea prevede diferit.

(2) Prin clădire, astfel cum este definită de art.453 lit.b din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se înțelege orice construcție situată deasupra solului și/sau sub nivelul acestuia, indiferent de denumirea ori de folosința sa, și care are una sau mai multe încăperi ce pot servi la adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse, materiale, instalații, echipamente și altele asemenea, iar elementele structurale de bază ale acesteia sunt pereții și acoperișul, indiferent de materialele din care sunt construite

(3) Prin clădire-anexă, astfel cum este definită de art.453 lit.c din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, se înțelege clădiri situate în afara clădirii de locuit, precum: bucătării, grajduri, pivnițe, cămări, pătule, magazii, depozite, garaje și altele asemenea.

(4) Prin clădire cu destinație mixtă, astfel cum este definită de art.453 lit.d din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, se înțelege clădire folosită atât în scop rezidențial, cât și nerezidențial.

(5) Prin clădire nerezidențială, astfel cum este definită de art.453 lit.e din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, se înțelege orice clădire care nu este rezidențială.

(6) Prin clădire rezidențială, astfel cum este definită a art.453 lit.f din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, se înțelege construcție alcătuită din una sau mai multe camere folosite pentru locuit, cu dependențele, dotările și utilitățile necesare, care satisface cerințele de locuit ale unei persoane sau familii.

(7) Pentru clădirile proprietate publică sau privată a statului ori ale comunei Baru, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, oricăror entități, altele decât cele de drept public, se stabilește taxa pe clădiri, care se datorează de concesionari, locatari, titulari dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe clădiri. În cazul transmiterii ulterioare altor entități a dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosință asupra clădirii, taxa se datorează de persoana care are relația contractuală cu persoana de drept public.

(8) În cazul clădirilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință ce se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe clădiri se stabilește proporțional cu numărul de luni pentru care este constituit dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosință. Pentru fracțiunile mai mici de o lună, taxa se calculează proporțional cu numărul de zile din luna respectivă.

(9) În cazul clădirilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință ce se referă la perioade mai mici de o lună, taxa pe clădiri se datorează proporțional cu numărul de zile sau de ore prevăzute în contract.

(10) Pe perioada în care pentru o clădire se plătește taxa pe clădiri, nu se datorează impozitul pe clădiri.

(11) În cazul în care pentru o clădire proprietate publică sau privată a statului ori a unității administrativ – teritoriale se datorează impozit pe clădiri, iar în cursul unui an apar situații care determină datorarea taxei pe clădiri, diferența de impozit pentru perioada pe care se datorează taxa pe clădiri se compensează sau se restituie contribuabilului în anul fiscal următor.

(12) În cazul în care o clădire se află în proprietatea comună a două sau mai multe persoane, fiecare dintre proprietarii comuni ai clădirii datorează impozitul pentru spațiile situate în partea din clădire aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru clădirea respectivă.

Art.4- Nu se datorează impozit/taxă pe clădiri pentru clădirile exceptate potrivit art.456 alin.(1) din Codul fiscal

Art.5. – (1) Se acordă scutirea de la plata impozitului/taxei pe clădiri pentru clădirile prevăzute la art.456 alin.(2) din Codul fiscal.

(2) Scutirea de la plata impozitului/taxei, stabilită conform alin. (1), se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care persoana depune documentele justificative.

(3) Impozitul pe clădirile aflate în proprietatea persoanelor fizice și juridice care sunt utilizate pentru prestarea de servicii turistice cu caracter sezonier, pe o durată de cel mult 6 luni în cursul unui an calendaristic, se reduce cu 50%. Reducerea se aplică în anul fiscal următor celui în care este îndeplinită această condiție.

(4) Scutirea de la plata impozitului/taxei se acordă integral pentru clădirile aflate în proprietatea veteranilor de război, a văduvelor de război și a văduvelor nerecăsătorite ale veteranilor de război, deținute în comun cu soțul sau soția. În situația în care o cotă - parte din clădiri aparține unor terți, scutirea nu se acordă pentru cota - parte deținută de acești terți;

(5) Scutirea de la plata impozitului/taxei se acordă pentru întreaga clădire de domiciliu deținută în comun cu soțul sau soția, pentru clădirile aflate în proprietatea persoanelor care: au executat o pedeapsă privativă de libertate în baza unei hotărâri judecătorești rămase definitivă sau a fost lipsită de libertate în baza unui mandat de arestare preventivă pentru infracțiuni politice, au fost private de libertate în locuri de deținere în baza unor măsuri administrative sau pentru cercetări de către organele de represie, au fost internate în spitale de psihiatrie, au avut stabilit domiciliu obligatoriu, au fost strămutate într-o altă localitate, au fost deportate în străinătate după 23 august 1944, au fost constituite în prizonier de către partea sovietică după data de 23 august 1944 ori, fiind constituite ca atare, înainte de această dată, au fost reținute în captivitate după încheierea armistițiului, pentru soțul/soția celui decedat, din categoria celor dispăruți sau exterminați în timpul detenției, internați abuziv în spitale de psihiatrie, deportați, prizonieri sau cărora li s-a stabilit domiciliu obligatoriu, precum și persoanele, cetățeni români, care în perioada regimurilor instaurate cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 a avut de suferit persecuții din motive etnice(au fost deportate în ghetouri și lagăre de concentrare din străinătate, au fost private de libertate în locuri de detenție sau în lagăre de concentrare, au fost refugiate, expulzate sau strămutate în altă localitate, au făcut parte din

detașamentele de muncă forțată, au fost supraviețuitoare a trenului morții, este soțul sau soția persoanei asasinată ori executată din motive etnice sau în urma masacrelor îndreptate împotriva populației minoritare, dacă ulterior nu s-a recăsătorit, au fost evacuate din locuința pe care o deținea) precum și persoanelor cu handicap grav sau accentuat și a persoanelor încadrate în gradul I de invaliditate, respectiv a reprezentanților legali, pe perioada în care au în îngrijire, supraveghere și întreținere persoane cu handicap grav sau accentuat și persoane încadrate în gradul I de invaliditate.

În situația în care o cotă - parte din clădirea de domiciliu aparține unor terți, scutirea nu se acordă pentru cota - parte deținută de acești terți.

(6) Scutirea de la plata impozitului/taxei pe clădiri, pentru clădirea folosită ca domiciliu aflată în proprietatea sau coproprietatea persoanelor cu handicap grav sau accentuat și a persoanelor încadrate în gradul I de invaliditate, respectiv a reprezentanților legali, pe perioada în care au în îngrijire, supraveghere și întreținere persoane cu handicap grav sau accentuat și persoane încadrate în gradul I de invaliditate, se aplică începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative.

Art.6. - (1) Pentru **clădirile rezidențiale** și clădirile - anexă, aflate în proprietatea **persoanelor fizice**, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de **0,12%** asupra valorii impozabile a clădirii.

(2) Valoarea impozabilă a clădirii, exprimată în lei, se determină prin înmulțirea suprafeței construite desfășurate a acesteia, exprimată în metri pătrați, cu valoarea impozabilă corespunzătoare, exprimată în lei/m², din tabelul următor:

Tipul clădirii	Valoarea impozabilă - lei/m ² -	
	Cu instalații de apă, canalizare, electrice și încălzire (condiții cumulative)	Fără instalații de apă, canalizare, electrice sau încălzire
A. Clădire cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	1.000	600
B. Clădire cu pereții exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vâlătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	300	200
C. Clădire - anexă cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	200	175
D. Clădire - anexă cu pereții exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vâlătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	125	75
E. În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, demisol și/sau la mansardă, utilizate ca locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A - D	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii
F. În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A - D	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii

(3) În cazul unei clădiri care are pereții exteriori din materiale diferite, pentru stabilirea valorii impozabile a clădirii se identifică în tabelul prevăzut la alin. (2) valoarea impozabilă corespunzătoare materialului cu ponderea cea mai mare.

(4) Suprafața construită desfășurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafețelor secțiunilor tuturor nivelurilor clădirii, inclusiv ale balcoanelor, logiilor sau ale celor situate la subsol sau la mansardă, exceptând suprafețele podurilor neutilizate ca locuință, ale scârilor și teraselor neacoperite.

(5) Dacă dimensiunile exterioare ale unei clădiri nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, atunci suprafața construită desfășurată a clădirii se determină prin înmulțirea suprafeței utile a clădirii cu un coeficient de transformare de 1,4.

(6) Valoarea impozabilă a clădirii se ajustează în funcție de rangul localității și zona în care este amplasată clădirea, prin înmulțirea valorii determinate conform alin. (2) - (5) cu coeficientul de corecție corespunzător, prevăzut în tabelul următor:

Zona în cadrul localității	Rangul localității	
	IV	V
A	1,10	1,05
B	1,05	1,00
C	1,00	0,95
D	0,95	0,90

(7) În cazul unui apartament amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente, coeficientul de corecție prevăzut la alin. (6) se reduce cu 0,10.

(8) Valoarea impozabilă a clădirii, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1) - (7), se reduce în funcție de anul terminării acesteia, după cum urmează:

a) cu 50%, pentru clădirea care are o vechime de peste 100 de ani la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință;

b) cu 30%, pentru clădirea care are o vechime cuprinsă între 50 de ani și 100 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință;

c) cu 10%, pentru clădirea care are o vechime cuprinsă între 30 de ani și 50 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință.

(9) În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de renovare majoră, din punct de vedere fiscal, anul terminării se actualizează, astfel că acesta se consideră ca fiind cel în care a fost efectuată recepția la terminarea lucrărilor. Renovarea majoră reprezintă acțiunea complexă care cuprinde obligatoriu lucrări de intervenție la structura de rezistență a clădirii, pentru asigurarea cerinței fundamentale de rezistență mecanică și stabilitate, prin acțiuni de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, precum și, după caz, alte lucrări de intervenție pentru menținerea, pe întreaga durată de exploatare a clădirii, a celorlalte cerințe fundamentale aplicabile construcțiilor, conform legii, vizând, în principal, creșterea performanței energetice și a calității arhitectural - ambientale și funcționale a clădirii. Anul terminării se actualizează în condițiile în care, la terminarea lucrărilor de renovare majoră, valoarea clădirii crește cu cel puțin 50% față de valoarea acesteia la data începerii executării lucrărilor.

Art.7. - (1) Pentru clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 0,33%.

a) valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în ultimii 5 ani anteriori anului de referință, deus la organul fiscal local până la primul termen de plată din anul de referință;

b) valoarea finală a lucrărilor de construcții, în cazul clădirilor noi, construite în ultimii 5 ani anteriori anului de referință, deus la organul fiscal local până la primul termen de plată din anul de referință;

c) valoarea clădirilor care rezultă din actul prin care se transferă dreptul de proprietate, în cazul clădirilor dobândite în ultimii 5 ani anteriori anului de referință.

(2) Pentru clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice, utilizate pentru activități din domeniul agricol, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 0,4% asupra valorii impozabile a clădirii.

(3) În cazul în care valoarea clădirii nu poate fi calculată conform prevederilor alin. (1), impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 2% asupra valorii impozabile determinate conform art. 6.

Art.8. - (1) În cazul clădirilor cu destinație mixtă aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul se calculează prin însumarea impozitului calculat pentru suprafața folosită în scop rezidențial conform art.6 cu impozitul determinat pentru suprafața folosită în scop nerezidențial, conform art.7.

(2) În cazul în care la adresa clădirii este înregistrat un domiciliu fiscal la care nu se desfășoară nici o activitate economică, impozitul se calculează conform art.6.

(3) Dacă suprafețele folosite în scop rezidențial și cele folosite în scop nerezidențial nu pot fi evidențiate distinct, se aplică următoarele reguli:

a) în cazul în care la adresa clădirii este înregistrat un domiciliu fiscal la care nu se desfășoară nici o activitate economică, impozitul se calculează conform art.6;

b) în cazul în care la adresa clădirii este înregistrat un domiciliu fiscal la care se desfășoară activitatea economică, iar cheltuielile cu utilitățile sunt înregistrate în sarcina persoanei care desfășoară activitatea economică, impozitul pe clădiri se calculează conform prevederilor art.7

Art.9. - (1) Pentru **clădirile rezidențiale** aflate în proprietatea sau deținute de **persoanele juridice**, impozitul/taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 0,2%.

(2) Pentru **clădirile nerezidențiale** aflate în proprietatea sau deținute de **persoanele juridice**, impozitul/taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 1%.

(3) Pentru clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea sau deținute de persoanele juridice, utilizate pentru activități din domeniul agricol, impozitul/taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 0,4% asupra valorii impozabile a clădirii.

(4) În cazul clădirilor cu destinație mixtă aflate în proprietatea persoanelor juridice, impozitul se determină prin însumarea impozitului calculat pentru suprafața folosită în scop rezidențial conform alin. (1), cu impozitul calculat pentru suprafața folosită în scop nerezidențial, conform alin. (2) sau (3).

(5) Pentru stabilirea impozitului/taxei pe clădiri, valoarea impozabilă a clădirilor aflate în proprietatea persoanelor juridice este valoarea de la 31 decembrie a anului anterior celui pentru care se datorează impozitul/taxa și poate fi:

a) ultima valoare impozabilă înregistrată în evidențele organului fiscal;

b) valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării;

c) valoarea finală a lucrărilor de construcții, în cazul clădirilor noi, construite în cursul anului fiscal anterior;

d) valoarea clădirilor care rezultă din actul prin care se transferă dreptul de proprietate, în cazul clădirilor dobândite în cursul anului fiscal anterior;

e) în cazul clădirilor care sunt finanțate în baza unui contract de leasing financiar, valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării;

f) în cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri, valoarea înscrisă în contabilitatea proprietarului clădirii și comunicată concesionarului, locatarului, titularului dreptului de administrare sau de folosință, după caz.

6) Valoarea impozabilă a clădirii se actualizează o dată la 3 ani pe baza unui raport de evaluare a clădirii întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, deus la organul fiscal local până la primul termen de plată din anul de referință.

(7) Prevederile alin. (6) nu se aplică în cazul clădirilor care aparțin persoanelor față de care a fost pronunțată o hotărâre definitivă de declanșare a procedurii falimentului.

(8) Prevederile alin. (6) nu se aplică în cazul clădirilor care sunt scutite de plata impozitului/taxei pe clădiri potrivit art. 456 alin. (1).

(9) În cazul în care proprietarul clădirii nu a actualizat valoarea impozabilă a clădirii în ultimii 3 ani anteriori anului de referință, cota impozitului/taxei pe clădiri este 5%.

(10) În cazul în care proprietarul clădirii pentru care se datorează taxa pe clădiri nu a actualizat valoarea impozabilă în ultimii 3 ani anteriori anului de referință, diferența de taxă față de cea stabilită conform alin. (1) sau (2), după caz, va fi datorată de proprietarul clădirii.

Art.10. - (1) Impozitul pe clădiri este datorat pentru întregul an fiscal de persoana care are în proprietate clădirea la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior.

(2) În cazul dobândirii sau construirii unei clădiri în cursul anului, proprietarul acesteia are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data dobândirii și datorează impozit pe clădiri începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(3) Pentru clădirile nou – construite, data dobândirii clădirii se consideră după cum urmează:

a) pentru clădirile executate integral înainte de expirarea termenului prevăzut în autorizația de construire, data întocmirii procesului – verbal de recepție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data terminării efective a lucrărilor;

b) pentru clădirile executate integral la termenul prevăzut în autorizația de construire, data din aceasta, cu obligativitatea întocmirii procesului – verbal de recepție în termenul prevăzut de lege;

c) pentru clădirile ale căror lucrări de construcții nu au fost finalizate la termenul prevăzut în autorizația de construire și pentru care nu s-a solicitat prelungirea valabilității autorizației, în condițiile legii, la data expirării acestui termen și numai pentru suprafața construită desfășurată care are elementele structurale de bază ale unei clădiri, în speță pereți și acoperiș. Procesul – verbal de recepție se întocmește la data expirării termenului prevăzut în autorizația de construire, consemnându-se stadiul lucrărilor, precum și suprafața construită desfășurată în raport cu care se stabilește impozitul pe clădiri.

(4) Declararea clădirilor în vederea impunerii și înscrierea acestora în evidențele autorităților administrației publice locale reprezintă o obligație legală a contribuabililor care dețin în proprietate aceste imobile, chiar dacă ele au fost executate fără autorizație de construire.

(5) În cazul în care dreptul de proprietate asupra unei clădiri este transmis în cursul unui an fiscal, impozitul va fi datorat de persoana care deține dreptul de proprietate asupra clădirii la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior anului în care se înstrăinează.

(6) În cazul extinderii, îmbunătățirii, desființării parțiale sau al altor modificări aduse unei clădiri existente, inclusiv schimbarea integrală sau parțială a folosinței, care determină creșterea sau diminuarea valorii impozabilă a clădirii cu mai mult de 25%, proprietarul are obligația să depună o nouă declarație de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data modificării respective și datorează impozitul pe clădiri determinat în noile condiții începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(7) În cazul desființării unei clădiri, proprietarul are obligația să depună o nouă declarație de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data demolării sau distrugerii și încetează să datoreze impozitul începând cu data de 1 ianuarie a anului următor, inclusiv în cazul clădirilor pentru care nu s-a eliberat autorizație de desființare.

(8) Dacă încadrarea clădirii în funcție de rangul localității și zonă se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care conduce la modificarea impozitului pe clădiri, impozitul se calculează conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(9) În cazul clădirilor la care se constată diferențe între suprafețele înscrise în actele de proprietate și situația reală rezultată din măsurătorile executate în condițiile Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafețele care corespund situației reale, dovedite prin lucrări de cadastru. Datele rezultate din lucrările de cadastru se înscriu în evidențele fiscale, în registrul agricol, precum și în cartea funciară, iar impozitul se calculează conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care se înregistrează la organul fiscal local lucrarea de cadastru, ca anexă la declarația fiscală.

(10) În cazul unei clădiri care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe clădiri se datorează de locatar, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a fost încheiat contractul;

b) în cazul încetării contractului de leasing, impozitul pe clădiri se datorează de locatar, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor încheierii procesului – verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing;

c) atât locatorul, cât și locatarul au obligația depunerii declarației fiscale la organul fiscal local în a cărui rază de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data finalizării contractului de leasing sau a încheierii procesului – verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing însoțită de o copie a acestor documente.

(11) În cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri, în temeiul unui contract de concesiune, închiriere, administrare ori folosință care se referă la perioade mai mari de o lună, titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare ori folosință are obligația depunerii unei declarații la organul fiscal local până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractului.

(12) În cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri, în temeiul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare ori folosință care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosință are obligația să depună

o declarație la organul fiscal local, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractelor la care anexează o situație centralizatoare a acestor contracte.

(13) În cazul unei situații care determină modificarea taxei pe clădiri datorate, persoana care datorează taxa pe clădiri are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află clădirea, până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-a înregistrat situația respectivă.

(14) Declararea clădirilor în scop fiscal nu este condiționată de înregistrarea acestor imobile la oficiile de cadastru și publicitate imobiliară.

(15) Depunerea declarațiilor fiscale reprezintă o obligație și în cazul persoanelor care beneficiază de scutiri sau reduceri de la plata impozitului sau a taxei pe clădiri.

Art.11. – (1) Impozitul pe clădiri se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe clădiri, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de 10%.

(3) Impozitul pe clădiri, datorat aceluiași buget local de către contribuabili, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată.

(4) În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe clădiri amplasate pe raza comunei Baru, prevederile alin. (2) și (3) se referă la impozitul pe clădiri cumulat.

(5) În cazul contractelor de concesiune, închiriere, administrare sau folosință, care se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe clădiri se plătește lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului, de către concesionar, locatar, titularului dreptului de administrare sau de folosință.

(6) În cazul contractelor care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana juridică de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosință colectează taxa pe clădiri de la concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosință și o varsă lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului.

CAPITOLUL III – Impozitul pe teren și taxa pe teren

Art.12. - (1) Orice persoană care are în proprietate teren situat în comuna Baru datorează pentru acesta un impozit anual, exceptând cazurile în care legea prevede diferit.

(2) Pentru terenurile proprietate publică sau privată ale comunei Baru, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, oricăror entități, altele decât cele de drept public, se stabilește taxa pe teren care se datorează de concesionari, locatari, titulari ai dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe teren. În cazul transmiterii ulterioare altor entități a dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosință asupra terenului, taxa se datorează de persoana care are relația contractuală cu persoana de drept public.

(3) Impozitul prevăzut la alin.(1), denumit în continuare impozit pe teren, precum și taxa pe teren prevăzută la alin.(2) se datorează la bugetul local al comunei în care este amplasat terenul.

(4) În cazul terenurilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință ce se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe teren se stabilește proporțional cu numărul de luni pentru care este constituit dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosință. Pentru fracțiunile mai mici de o lună, taxa se calculează proporțional cu numărul de zile din luna respectivă.

(5) În cazul terenurilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință ce se referă la perioade mai mici de o lună, taxa pe teren se datorează proporțional cu numărul de zile sau de ore prevăzut în contract.

(6) Pe perioada în care pentru un teren se plătește taxa pe teren, nu se datorează impozitul pe teren.

(7) În cazul în care pentru o suprafață de teren proprietate publică sau privată a statului ori a unității administrativ- teritoriale se datorează impozit pe teren, iar în cursul unui an apar situații care determină datorarea taxei pe teren, diferența de impozit pentru perioada pe care se datorează taxa se compensează sau se restituie contribuabilului în anul fiscal următor.

(8) În cazul terenului care este deținut în comun de două sau mai multe persoane, fiecare proprietar datorează impozit pentru partea din teren aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile

individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru terenul respectiv.

Art.13. – Nu se datorează impozit/taxă pe teren pentru terenurile prevăzute la articolul 464 alin.(1) din Codul fiscal

Art.14. - (1) Se acordă scutirea de la plata impozitului/taxei pe teren pentru terenurile prevăzute la art.464 alin.(2) din Codul fiscal.

(2) Scutirea de la plata impozitului/taxei, stabilită conform alin. (1), se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care persoana depune documentele justificative.

(3) Impozitul pe terenurile aflate în proprietatea persoanelor fizice și juridice care sunt utilizate pentru prestarea de servicii turistice cu caracter sezonier, pe o durată de cel mult 6 luni în cursul unui an calendaristic, se reduce cu 50%. Reducerea se aplică în anul fiscal următor celui în care este îndeplinită această condiție.

(4) Scutirea de la plata impozitului/taxei se acordă integral pentru terenurile aflate în proprietatea veteranilor de război, a văduvelor de război și a văduvelor nrecăsătorite ale veteranilor de război, deținute în comun cu soțul sau soția. În situația în care o cotă - parte din terenurile respective aparține unor terți, scutirea nu se acordă pentru cota - parte deținută de acești terți;

(5) Scutirea de la plata impozitului/taxei se acordă pentru terenul aferent clădirii de domiciliu aflate în proprietatea deținută în comun cu soțul sau soția, persoanelor care: au executat o pedeapsă privativă de libertate în baza unei hotărâri judecătorești rămase definitivă sau a fost lipsită de libertate în baza unui mandat de arestare preventivă pentru infracțiuni politice, au fost private de libertate în locuri de deținere în baza unor măsuri administrative sau pentru cercetări de către organele de represiune, au fost internate în spitale de psihiatrie, au avut stabilit domiciliu obligatoriu, au fost strămutate într-o altă localitate, au fost deportate în străinătate după 23 august 1944, au fost constituite în prizonier de către partea sovietică după data de 23 august 1944 ori, fiind constituite ca atare, înainte de această dată, au fost reținute în captivitate după încheierea armistițiului, pentru soțul/soția celui decedat, din categoria celor dispăruți sau exterminați în timpul detenției, internați abuziv în spitale de psihiatrie, deportați, prizonieri sau cărora li s-a stabilit domiciliu obligatoriu, precum și persoanele, cetățeni români, care în perioada regimurilor instaurate cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 a avut de suferit persecuții din motive etnice(au fost deportate în ghetouri și lagăre de concentrare din străinătate, au fost private de libertate în locuri de detenție sau în lagăre de concentrare, au fost refugiate, expulzate sau strămutate în altă localitate, au făcut parte din detașamentele de muncă forțată, au fost supraviețuitoare a trenului morții, este soțul sau soția persoanei asinate ori executate din motive etnice sau în urma masacrelor îndreptate împotriva populației minoritare, dacă ulterior nu s-a recăsătorit, au fost evacuate din locuința pe care o deținea) precum și persoanelor cu handicap grav sau accentuat și a persoanelor încadrate în gradul I de invaliditate, respectiv a reprezentanților legali, pe perioada în care au în îngrijire, supraveghere și întreținere persoane cu handicap grav sau accentuat și persoane încadrate în gradul I de invaliditate.

În situația în care o cotă - parte din terenul respectiv aparține unor terți, scutirea nu se acordă pentru cota - parte deținută de acești terți.

(6) Scutirea de la plata impozitului/taxei pe teren, pentru persoanele cu handicap grav sau accentuat și a persoanelor încadrate în gradul I de invaliditate, respectiv a reprezentanților legali, pe perioada în care au în îngrijire, supraveghere și întreținere persoane cu handicap grav sau accentuat și persoane încadrate în gradul I de invaliditate, se aplică începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative.

Art.15. - (1) Impozitul/ taxa pe teren se stabilește luând în calcul suprafața terenului, rangul localității în care este amplasat terenul, zona și categoria de folosință a terenului.

(2) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la categoria de folosință terenuri cu construcții, impozitul/ taxa pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel:

Zona în cadrul localității	Nivelurile impozitului pe ranguri de localități - lei/ha-	
	IV	V
A	1184	946

(satul Baru, strada „Prof. dr. Șt. Gârbea”(zonă delimitată de Cimitirul nemțesc și zona locuințe CFR gară)		
B (satul Baru: zona C.F.R.- peste drum de Fabrica de lapte)	946	711
C (satele: Baru(Valea Barului, Valea Bărișorului, Măgura și zona de la vest de Căminul Cultural până la dispensarul veterinar), Petros, Livadia și Valea Lupului)	711	473
D	473	-

(3) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul/taxa pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută la alin. (4), iar acest rezultat se înmulțește cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut la alin. (5).

(4) Pentru stabilirea impozitului/taxei pe teren, potrivit alin. (3), se folosesc sumele din tabelul următor, exprimate în lei pe hectar:

Nr. crt.	Zona Categorია de folosință	A	B	C	D
1	Teren arabil	28	21	19	15
2	Pășune	21	19	15	13
3	Fâneață	21	19	15	13
4	Vie	46	35	28	19
5	Livadă	53	46	35	28
6	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră	28	21	19	15
7	Teren cu ape	15	13	8	0
8	Drumuri și căi ferate	0	0	0	0
9	Teren neproductiv	0	0	0	0

(5) Sumele prevăzute în tabel se majorează cu 10% începând cu 1 ianuarie 2019

(6) Suma stabilită conform alin. (5) se înmulțește cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut în următorul tabel:

Rangul localității	Coeficientul de corecție
IV	1,10
V	1,00

(7) Ca excepție de la prevederile alin. (3) - (5), în cazul contribuabililor persoane juridice, pentru terenul amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul/taxa pe teren se calculează conform prevederilor alin. (7) numai dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

a) au prevăzut în statut, ca obiect de activitate, agricultură;

b) au înregistrate în evidența contabilă, pentru anul fiscal respectiv, venituri și cheltuieli din desfășurarea obiectului de activitate prevăzut la lit. a).

(8) În cazul unui teren amplasat în extravilan, impozitul/taxa pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel, înmulțită cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut la art.6 alin. (7):

Nr. crt.	Categoria de folosință	Impozit (lei)
1	Teren cu construcții	31
2	Teren arabil	50
3	Pășune	28
4	Fâneață	28
5	Vie pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 5.1	55
5.1	Vie până la intrarea pe rod	0
6	Livadă pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 6.1	56
6.1	Livadă până la intrarea pe rod	0
7	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră, cu excepția celui prevăzut la nr. crt. 7.1	16
7.1	Pădure în vârstă de până la 20 de ani și pădure cu rol de protecție	0
8	Teren cu apă, altul decât cel cu amenajări piscicole	6
8.1	Teren cu amenajări piscicole	34
9	Drumuri și căi ferate	0
10	Teren neproductiv	0

(9) Sumele prevăzute în tabel se majorează cu 10% începând cu 1 ianuarie 2019, în conformitate cu prevederile art 489 alin (1) și (2)

(10) În cazul terenurilor aparținând cultelor religioase recunoscute oficial în România și asociațiilor religioase, precum și componentelor locale ale acestora, cu excepția suprafețelor care sunt folosite pentru activități economice, valoarea impozabilă se stabilește prin asimilare cu terenurile neproductive

(11) Înregistrarea în registrul agricol a datelor privind clădirile și terenurile, a titularului dreptului de proprietate asupra acestora, precum și schimbarea categoriei de folosință se pot face numai pe bază de documente, anexate la declarația făcută sub semnătura proprie a capului de gospodărie sau, în lipsa acestuia, a unui membru major al gospodăriei. Procedura de înregistrare și categoriile de documente se vor stabili prin norme metodologice.

Art.16. - (1) Impozitul pe teren este datorat pentru întregul an fiscal de persoana care are în proprietate terenul la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior.

(2) În cazul dobândirii unui teren în cursul anului, proprietarul acestuia are obligația să depună o nouă declarație de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află terenul, în termen de 30 de zile de la data dobândirii, și datorează impozit pe teren începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(3) În cazul în care dreptul de proprietate asupra unui teren este transmis în cursul unui an fiscal, impozitul este datorat de persoana care deține dreptul de proprietate asupra terenului la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior anului în care se înstrăinează.

(4) Dacă încadrarea terenului în funcție de rangul localității și zonă se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care conduce la modificarea impozitului pe teren, impozitul se calculează conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(5) În cazul modificării categoriei de folosință a terenului, proprietarul acestuia are obligația să depună o nouă declarație de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află terenul, în termen de 30 de zile de la data modificării folosinței, și datorează impozitul pe teren conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(6) În cazul terenurilor la care se constată diferențe între suprafețele înscrise în actele de proprietate și situația reală rezultată din măsurătorile executate în condițiile Legii nr. 7/1996, republicată, cu modificările și

completările ulterioare, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafețele care corespund situației reale, dovedite prin lucrări de cadastru. Datele rezultate din lucrările de cadastru se înscriu în evidențele fiscale, în registrul agricol, precum și în cartea funciară, iar impozitul se calculează conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care se înregistrează la organul fiscal local lucrarea respectivă, ca anexă la declarația fiscală.

(7) În cazul unui teren care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe teren se datorează de locatar, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a fost încheiat contractul;

b) în cazul în care contractul de leasing financiar încetează altfel decât prin atingerea la scadență, impozitul pe teren se datorează de locator, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care terenul a fost predat locatorului prin încheierea procesului - verbal de predare - primire a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing;

c) atât locatorul, cât și locatarul au obligația depunerii declarației fiscale la organul fiscal local în a cărui rază de competență se află terenul, în termen de 30 de zile de la data finalizării contractului de leasing sau a încheierii procesului - verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing însoțită de o copie a acestor documente.

(8) În cazul terenurilor pentru care se datorează taxă pe teren, în temeiul unui contract de concesiune, închiriere, administrare ori folosință care se referă la perioade mai mari de o lună, titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare ori folosință are obligația depunerii unei declarații la organul fiscal local până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractului.

(9) În cazul terenurilor pentru care se datorează taxă pe teren, în temeiul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare ori folosință care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosință are obligația să depună o declarație la organul fiscal local, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractelor, la care anexează o situație centralizatoare a acestor contracte.

(10) În cazul unei situații care determină modificarea taxei pe teren datorate, persoana care datorează taxa pe teren are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află terenul, până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-a înregistrat situația respectivă.

(11) Declararea terenurilor în scop fiscal nu este condiționată de înregistrarea acestor terenuri la oficiile de cadastru și publicitate imobiliară.

(12) Depunerea declarațiilor fiscale reprezintă o obligație și în cazul persoanelor care beneficiază de scutiri sau reduceri de la plata impozitului sau a taxei pe teren.

Art.17. - (1) Impozitul pe teren se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe teren, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie inclusiv, a anului respectiv, se acordă o bonificație de 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local.

(3) Impozitul pe teren, datorat aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată.

(4) În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe terenuri amplasate pe raza comunei Baru, prevederile alin. (2) și (3) se referă la impozitul pe teren cumulativ.

(5) În cazul contractelor de concesiune, închiriere, administrare sau folosință, care se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe teren se plătește lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului, de către concesionar, locatar, titularului dreptului de administrare sau de folosință.

(6) În cazul contractelor care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana juridică de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosință colectează taxa pe teren de la concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosință și o varsă lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului.

Capitolul III – Impozitul pe mijloacele de transport

Art.18. - (1) Orice persoană care are în proprietate un mijloc de transport care trebuie înmatriculat/înregistrat în România datorează un impozit anual pentru mijlocul de transport, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel.

(2) Impozitul pe mijloacele de transport se datorează pe perioada cât mijlocul de transport este înmatriculat sau înregistrat în România.

(3) Impozitul pe mijloacele de transport se plătește la bugetul local al comunei Baru de către persoana care are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, în comuna Baru.

(4) În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe mijlocul de transport se datorează de locatar.

Art.19. – Nu se datorează impozitul pe mijloacele de transport pentru mijloacele de transport prevăzute la art.469 alin.(1) din Codul fiscal, precum și pentru mijloacele de transport agricole, utilizate efectiv în domeniul agricol.

Art.20. –(1) Impozitul pe mijloacele de transport se calculează în funcție de tipul mijlocului de transport.

(2) În cazul oricăruia dintre următoarele autovehicule, impozitul pe mijlocul de transport se calculează în funcție de capacitatea cilindrică a acestuia, prin înmulțirea fiecărei grupe de 200 cm³ sau fracțiune din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Nr. crt.	Mijloace de transport cu tracțiune mecanică	Lei/200 cm ³ sau fracțiune din aceasta
I. Vehicule înmatriculate (lei/200 cm³ sau fracțiune din aceasta)		
1	Motociclete, tricicluri, cvadricicluri și autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 1.600 cm ³ , inclusiv	8
2	Motociclete, tricicluri și cvadricicluri cu capacitatea cilindrică de peste 1.600 cm ³	9
3	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 1.601 cm ³ și 2.000 cm ³ inclusiv	18
4	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2.001 cm ³ și 2.600 cm ³ inclusiv	72
5	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2.601 cm ³ și 3.000 cm ³ inclusiv	144
6	Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 3.001 cm ³	290
7	Autobuze, autocare, microbuze	24
8	Alte vehicule cu tracțiune mecanică cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone, inclusiv	30
9	Tractoare înmatriculate	18
II. Vehicule înregistrate		
1	Vehicule cu capacitate cilindrică	lei/200 cm ³
1.1	Vehicule înregistrate cu capacitate cilindrică < 4.800 cm ³	3
1.2	Vehicule înregistrate cu capacitate cilindrică > 4.800 cm ³	5
2	Vehicule fără capacitate cilindrică evidențiată	100 lei/an

(3) Sumele prevăzute în tabel se majorează cu 10% începând cu 1 ianuarie 2019

(4) În cazul unui ataș, impozitul pe mijlocul de transport este de 50% din impozitul pentru motocicletele respective.

(5) În cazul unui autovehicul de transport de marfă cu masa totală autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul următor:

Numărul de axe și greutatea brută încărcată maximă admisă	Impozitul (în lei/an)
---	-----------------------

		Ax(e) motor (oare) cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalentele recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare	
I	două axe			
	1	Masa de cel puțin 12 tone, dar mai mică de 13 tone	0	142
	2	Masa de cel puțin 13 tone, dar mai mică de 14 tone	142	395
	3	Masa de cel puțin 14 tone, dar mai mică de 15 tone	395	555
	4	Masa de cel puțin 15 tone, dar mai mică de 18 tone	555	1.257
	5	Masa de cel puțin 18 tone	555	1.257
II	3 axe			
	1	Masa de cel puțin 15 tone, dar mai mică de 17 tone	142	248
	2	Masa de cel puțin 17 tone, dar mai mică de 19 tone	248	509
	3	Masa de cel puțin 19 tone, dar mai mică de 21 tone	509	661
	4	Masa de cel puțin 21 tone, dar mai mică de 23 tone	661	1019
	5	Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	1.019	1.583
	6	Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 26 tone	1.019	1.583
	7	Masa de cel puțin 26 tone	1.019	1.583
III	4 axe			
	1	Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	661	670
	2	Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 27 tone	670	1.046
	3	Masa de cel puțin 27 tone, dar mai mică de 29 tone	1.046	1.661
	4	Masa de cel puțin 29 tone, dar mai mică de 31 tone	1.661	2.464
	5	Masa de cel puțin 31 tone, dar mai mică de 32 tone	1.661	2.464
	6	Masa de cel puțin 32 tone	1.661	2.464

(6) În cazul unei combinații de autovehicule, un autovehicul articulat sau tren rutier, de transport de marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul următor:

		Impozitul (în lei/an)		
Numărul de axe și greutatea brută încărcată maximă admisă		Ax(e) motor (oare) cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalentele recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare	
I	2 + 1 axe			
	1	Masa de cel puțin 12 tone, dar mai mică de 14 tone	0	0

	2	Masa de cel puțin 14 tone, dar mai mică de 16 tone	0	0
	3	Masa de cel puțin 16 tone, dar mai mică de 18 tone	0	64
	4	Masa de cel puțin 18 tone, dar mai mică de 20 tone	64	147
	5	Masa de cel puțin 20 tone, dar mai mică de 22 tone	147	344
	6	Masa de cel puțin 22 tone, dar mai mică de 23 tone	344	445
	7	Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	445	803
	8	Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 28 tone	803	1.408
	9	Masa de cel puțin 28 tone	803	1.408
II	2+2 axe			
	1	Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	138	321
	2	Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 26 tone	321	528
	3	Masa de cel puțin 26 tone, dar mai mică de 28 tone	528	775
	4	Masa de cel puțin 28 tone, dar mai mică de 29 tone	775	936
	5	Masa de cel puțin 29 tone, dar mai mică de 31 tone	936	1.537
	6	Masa de cel puțin 31 tone, dar mai mică de 33 tone	1.537	2.133
	7	Masa de cel puțin 33 tone, dar mai mică de 36 tone	2.133	3.239
	8	Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	2.133	3.239
	9	Masa de cel puțin 38 tone	2.133	3.239
III	2+3 axe			
	1	Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	1.698	2.363
	2	Masa de cel puțin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	2.363	3.211
	3	Masa de cel puțin 40 tone	2.363	3.211
IV	3+2 axe			
	1	Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	1.500	2.083
	2	Masa de cel puțin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	2.083	2.881
	3	Masa de cel puțin 40 tone, dar mai mică de 44 tone	2.881	4.262
	4	Masa de cel puțin 44 tone	2.881	4.262
V	3+3 axe			
	1	Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	853	1.032
	2	Masa de cel puțin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	1.032	1.542
	3	Masa de cel puțin 40 tone, dar mai mică de 44 tone	1.542	2.454
	4	Masa de cel puțin 44 tone	1.542	2.454

(7) În cazul unei remorci, al unei semiremorci sau rulote care nu face parte dintr-o combinație de autovehicule prevăzută la alin. (6), taxa asupra mijlocului de transport este egală cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Masa totală maximă autorizată	Impozit - lei -
a. Până la 1 tonă, inclusiv	9
b. Peste 1 tonă, dar nu mai mult de 3 tone	34
c. Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone	52

(8) Capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată a unui mijloc de transport se stabilește prin cartea de identitate a mijlocului de transport, prin factura de achiziție sau un alt document similar.

Art.21. – (1) Impozitul pe mijlocul de transport este datorat pentru întregul an fiscal de persoana care deține dreptul de proprietate asupra unui mijloc de transport înmatriculat sau înregistrat la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior.

(2) În cazul dobândirii unui mijloc de transport, proprietarul acestuia are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, în termen de 30 de zile de la data dobândirii și datorează impozit pe mijloacele de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului următor înmatriculării sau înregistrării mijlocului de transport.

(3) În cazul în care mijlocul de transport este dobândit în alt stat decât România, proprietarul acestuia are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, și datorează impozit pe mijloacele de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului următor înmatriculării sau înregistrării acestuia în România.

(4) În cazul radierii din circulație a unui mijloc de transport, proprietarul are obligația să depună o declarație la structura de specialitate din cadrul Primăriei Baru, în termen de 30 de zile de la data radierii, și încetează să datoreze impozitul începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(5) În cazul oricărei situații care conduce la modificarea impozitului pe mijloacele de transport, inclusiv schimbarea domiciliului, sediului sau punctului de lucru, contribuabilul are obligația depunerii declarației fiscale cu privire la mijlocul de transport la organul fiscal local pe a cărei rază teritorială își are domiciliul/sediul/punctul de lucru, în termen de 30 de zile, inclusiv, de la modificarea survenită, și datorează impozitul pe mijloacele de transport stabilit în noile condiții începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(6) În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe mijloacele de transport se datorează de locatar începând cu data de 1 ianuarie a anului următor încheierii contractului de leasing financiar, până la sfârșitul anului în cursul căruia încetează contractul de leasing financiar;

b) locatarul are obligația depunerii declarației fiscale la organul fiscal local în a cărui rază de competență se înregistrează mijlocul de transport, în termen de 30 de zile de la data procesului - verbal de predare - primire a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatarului, însoțită de o copie a acestor documente;

c) la încetarea contractului de leasing, atât locatarul, cât și locatorul au obligația depunerii declarației fiscale la consiliul local competent, în termen de 30 de zile de la data încheierii procesului - verbal de predare - primire a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului, însoțită de o copie a acestor documente.

(7) Depunerea declarațiilor fiscale reprezintă o obligație și în cazul persoanelor care beneficiază de scutiri sau reduceri de la plata impozitului pe mijloacele de transport.

Art.22. -(1) Impozitul pe mijlocul de transport se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe mijlocul de transport, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv inclusiv, se acordă o bonificație de 10%.

(3) Impozitul anual pe mijlocul de transport, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe mijloace de transport, pentru care impozitul este datorat bugetului local al comunei Baru, suma de 50 lei se referă la impozitul pe mijlocul de transport cumulat al acestora.

CAPITOLUL IV- Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și a autorizațiilor

Art.23. -(1) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism este egală cu suma stabilită conform tabelului următor:

Suprafața pentru care se obține certificatul de urbanism	- lei -
a) până la 150 m ² , inclusiv	3

b) între 151 și 250 m ² , inclusiv	3,5
c) între 251 și 500 m, inclusiv	4,5
d) între 501 și 750 m ² , inclusiv	6
e) între 751 și 1.000 m ² , inclusiv	7
f) peste 1.000 m ²	7 + 0,005 lei/m ² , pentru fiecare m ² care depășește 1.000 m ²

(2) Taxa pentru prelungirea unui certificat de urbanism este egală cu 30% din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau a autorizației inițiale.

(3) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism și amenajarea teritoriului, de către primar sau de către sturcturile de specialitate din cadrul consiliului județean se stabilește în sumă de 15 lei.

(4) Taxa pentru eliberarea unei autorizații de construire pentru o clădire rezidențială sau clădire - anexă este egală cu 0,5% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcții.

(5) Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru alte construcții decât cele menționate la alin. (4) este egală cu 1% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție, inclusiv valoarea instalațiilor aferente.

(6) Pentru taxele prevăzute la alin. (4) și (5) stabilite pe baza valorii autorizate a lucrărilor de construcție se aplică următoarele reguli:

a) taxa datorată se stabilește pe baza valorii lucrărilor de construcție declarate de persoana care solicită avizul, autorizația și se plătește înainte de emiterea acesteia;

b) pentru taxa prevăzută la alin. (6), valoarea reală a lucrărilor de construcție nu poate fi mai mică decât valoarea impozabilă a clădirii stabilită conform art.6;

c) în termen de 15 zile de la data finalizării lucrărilor de construcție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data la care expiră autorizația respectivă, persoana care a obținut autorizația trebuie să depună o declarație privind valoarea lucrărilor de construcție la la structura de specialitate din cadrul Primăriei Baru;

d) până în cea de-a 15 - a zi, inclusiv, de la data la care se depune situația finală privind valoarea lucrărilor de construcții, structura de specialitate din cadrul Primăriei Baru are obligația de a stabili taxa datorată pe baza valorii reale a lucrărilor de construcție;

e) până în cea de-a 15 - a zi, inclusiv, de la data la care structura de specialitate din cadrul Primăriei Baru a comunicat valoarea stabilită pentru taxă, trebuie plătită orice diferență de taxă datorată de către persoana care a primit autorizația sau orice diferență de taxă care trebuie rambursată de autoritatea administrației publice locale.

8) Taxa pentru prelungirea unei autorizații de construire este egală cu 30% din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau a autorizației inițiale.

(7) Taxa pentru eliberarea autorizației de desființare, totală sau parțială, a unei construcții este egală cu 0,1% din valoarea impozabilă stabilită pentru determinarea impozitului pe clădiri, aferentă părții desființate.

(8) Taxa pentru eliberarea autorizației de foraje sau excavări necesare lucrărilor de cercetare și prospectare a terenurilor în etapa efectuării studiilor geotehnice și a studiilor privind ridicările topografice, sondele de gaze, petrol și alte excavări se datorează de către titularii drepturilor de prospecțiune și explorare și se calculează prin înmulțirea numărului de metri pătrați de teren ce vor fi efectiv afectați la suprafața solului de foraje și excavări cu o valoare de 15 lei.

(9) În termen de 30 de zile de la finalizarea fazelor de cercetare și prospectare, contribuabilii au obligația să declare suprafața efectiv afectată de foraje sau excavări, iar în cazul în care aceasta diferă de cea pentru care a fost emisă anterior o autorizație, taxa aferentă se regularizează astfel încât să reflecte suprafața efectiv afectată.

(10) Taxa pentru eliberarea autorizației necesare pentru lucrările de organizare de șantier în vederea realizării unei construcții, care nu sunt incluse în altă autorizație de construire, este egală cu 3% din valoarea autorizată a lucrărilor de organizare de șantier.

(11) Taxa pentru eliberarea autorizației de amenajare de tabere de corturi, căsuțe sau rulote ori campinguri este egală cu 2% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție.

(12) Taxa pentru autorizarea amplasării de chioșcuri, containere, tonete, cabine, spații de expunere, corpuri și panouri de afișaj, firme și reclame situate pe căile și în spațiile publice este de 8 lei pentru fiecare metru pătrat de suprafață ocupată de construcție.

(13) Taxa pentru eliberarea unei autorizații privind lucrările de racorduri și branșamente la rețele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu este de 13 lei, inclusiv, pentru fiecare racord.

(14) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă se stabilește în sumă de 9 lei.

Art.24. -(1) Taxa pentru eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare se stabilește în sumă de 20 lei.

(2) Taxa pentru eliberarea atestatului de producător se stabilește în sumă de 20 lei.

(3) Taxa pentru eliberarea carnetului de comercializare a produselor din sectorul agricol se stabilește în sumă de 30 lei.

(4) Persoanele a căror activitate se încadrează în grupele 561 - Restaurante, 563 - Baruri și alte activități de servire a băuturilor și 932 - Alte activități recreative și distractive potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, actualizată prin Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2007 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională - CAEN, datorează bugetului local al comunei, o taxă pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizației privind desfășurarea activității de alimentație publică, în funcție de suprafața aferentă activităților respective, în sumă de:

a) 1) 250 lei pentru o suprafață de până la 100 m², inclusiv;

2) 500 lei pentru o suprafață cuprinsă între 101 și 250 m², inclusiv;

3) 750 lei pentru o suprafață cuprinsă între 251 și 500 m², inclusiv;

b) 1.000 lei pentru o suprafață mai mare de 500 m².

(4) Autorizația privind desfășurarea activității de alimentație publică, în cazul în care comerciantul îndeplinește condițiile prevăzute de lege, se emite de către primarul comunei.

Art.25.-(1)Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor nu se plătește pentru cazurile prevăzute la articolul 476 alin.(1) din Codul fiscal.

(2) Se aprobă scutirea de la plata taxei pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor pentru cazurile prevăzute la articolul 476 alin.(2) din Codul fiscal.

CAPITOLUL V –Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate

Art.26.- (1) Orice persoană care beneficiază de servicii de reclamă și publicitate în baza unui contract sau a unui alt fel de înțelegere încheiată cu altă persoană datorează plata taxei prevăzute în prezentul articol, cu excepția serviciilor de reclamă și publicitate realizate prin mijloacele de informare în masă scrise și audiovizuale.

(2) Publicitatea realizată prin mijloace de informare în masă scrise și audiovizuale, corespunde activităților agenților de publicitate potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, cu modificările ulterioare, respectiv publicitatea realizată prin ziare și alte tipărituri, precum și prin radio, televiziune și internet.

(3) Taxa prevăzută în prezentul articol, se plătește la structura de specialitate a Primăriei Baru.

(4) Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate se calculează prin aplicarea cotei taxei de 3% la valoarea serviciilor de reclamă și publicitate.

(5) Valoarea serviciilor de reclamă și publicitate cuprinde orice plată obținută sau care urmează a fi obținută pentru serviciile de reclamă și publicitate, cu excepția taxei pe valoarea adăugată.

(6) Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate prevăzută la alin. 1 se declară și se plătește de către prestatorul serviciului de reclamă și publicitate la bugetul local, lunar, până la data de 10 a lunii următoare celei în care a intrat în vigoare contractul de prestării de servicii de reclamă și de publicitate.

Art.27.- (1) Orice persoană care utilizează un panou, un afișaj sau o structură de afișaj pentru reclamă și publicitate, cu excepția celei care intră sub incidența art.26, datorează plata taxei anuale prevăzute în prezentul articol către bugetul local al comunei.

(2) Valoarea taxei pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate se calculează anual prin înmulțirea numărului de metri pătrați sau a fracțiunii de metru pătrat a suprafeței afișajului pentru reclamă sau publicitate cu suma stabilită de consiliul local, astfel:

a) în cazul unui afișaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică, suma este de 32 lei;

b) în cazul oricărui altui panou, afișaj sau oricărei altei structuri de afișaj pentru reclamă și publicitate, suma este de 23 lei.

(3) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate se recalculează pentru a reflecta numărul de luni sau fracțiunea din lună dintr-un an calendaristic în care se afișează în scop de reclamă și publicitate.

(4) Taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv. Taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate, datorată bugetului local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată.

(5) Persoanele care datorează taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate sunt obligate să depună o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile de la data amplasării structurii de afișaj.

Art.28. - (1) Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate și taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se aplică instituțiilor publice, cu excepția cazurilor când acestea fac reclamă unor activități economice.

(2) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, nu se aplică unei persoane care închiriază panoul, afișajul sau structura de afișaj unei alte persoane, în acest caz taxa prevăzută la art.26 fiind plătită de această ultimă persoană.

(3) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se datorează pentru afișele, panourile sau alte mijloace de reclamă și publicitate amplasate în interiorul clădirilor.

(4) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se aplică pentru panourile de identificare a instalațiilor energetice, marcaje de avertizare sau marcaje de circulație, precum și alte informații de utilitate publică și educaționale.

(5) Nu se datorează taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate pentru afișajul efectuat pe mijloacele de transport care nu sunt destinate, prin construcția lor, realizării de reclamă și publicitate.

CAPITOLUL VI – Impozitul pe spectacole

Art.29.-(1) Impozitul pe spectacole se plătește la bugetul local al unității administrativ - teritoriale în raza căreia are loc manifestarea artistică, competiția sportivă sau altă activitate distractivă.

(2) Impozitul pe spectacole se calculează prin aplicarea cotei de impozit la suma încasată din vânzarea biletelor de intrare și a abonamentelor, după cum urmează:

a) 2%, în cazul pentru spectacol de teatru, de exemplu o piesă de teatru, balet, operă, operetă, concert filarmonic sau altă manifestare muzicală, prezentarea unui film la cinematograful, un spectacol de circ sau orice competiție sportivă internă sau internațională;

b) 5% în cazul oricărei altei manifestări artistice decât cele enumerate la lit. a).

(3) Suma primită din vânzarea biletelor de intrare sau a abonamentelor nu cuprinde sumele plătite de organizatorul spectacolului în scopuri caritabile, conform contractului scris intrat în vigoare înaintea vânzării biletelor de intrare sau a abonamentelor.

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligația de:

a) a înregistra biletele de intrare și/sau abonamentele la structura de specialitate a Primăriei Baru;

b) a anunța tarifele pentru spectacol în locul unde este programat să aibă loc spectacolul, precum și în orice alt loc în care se vând bilete de intrare și/sau abonamente;

c) a preciza tarifele pe biletele de intrare și/sau abonamente și de a nu încasa sume care depășesc tarifele precizate pe biletele de intrare și/sau abonamente;

d) a emite un bilet de intrare și/sau abonament pentru toate sumele primite de la spectatori;

e) a asigura, la cererea structurii de specialitate a Primăriei Baru, documentele justificative privind calculul și plata impozitului pe spectacole.

Art.30.-Spectacolele organizate în scopuri umanitare sunt scutite de la plata impozitului pe spectacole

Art.31.- (1) Impozitul pe spectacole se plătește lunar până la data de 10, inclusiv, a lunii următoare celei în care a avut loc spectacolul.

(2) Orice persoană care datorează impozitul pe spectacole are obligația de a depune o declarație la structura de specialitate a Primăriei Baru compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a impozitului pe spectacole.

(3) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole răspund pentru calculul corect al impozitului, depunerea la timp a declarației și plata la timp a impozitului.

CAPITOLUL VII – Alte taxe locale

Art.32. –(1) Taxa pentru îndeplinirea procedurii de divorț pe cale administrativă este în cuantum de 750 lei.

(2) Taxa pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deținute de consiliile se stabilește în sumă de 32 lei.

Art.33. - Consiliul local poate hotărî să acorde reduceri sau scutiri, de la plata taxelor instituite conform art. 486 din Codul fiscal, pentru persoanele fizice și juridice prevăzute la art.487 din Codul fiscal.

Art. 34 – Se aproba procedura de acordare a scutirilor de la plata impozitului/ taxei prevazute la art. 4, art.5 alin (1), art.13, atr.14 alin (1), art.19 și art.25, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

CAPITOLUL VIII – Dispoziții finale

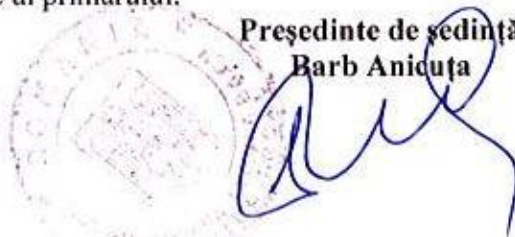
Art.37. - Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2019 dată la care se abrogă Hotărârea Consiliului Local Baru nr. 104/2017 privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul fiscal 2018.

Art.38. - Prezenta hotărâre se va afișa la sediul primăriei și în locurile publice din localitățile componente comunei.

Art.39. – Prezenta hotărâre poate fi contestată la Tribunalul Hunedoara, Secția Contencios Administrativ, în termenele și condițiile stabilite de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art.40. - Prezenta hotărâre se comunică: Prefectului Județului Hunedoara, Primarului Comunei Baru și aparatului de specialitate al primarului.

Președinte de sedință,
Barb Anicuța

Contrasemnează,
Secretar,

Baru, 04.12.2018

Vot deschis; Număr consilieri în funcție:11; Voturi pentru:10; Voturi împotriva:0; Abțineri:0

ROMÂNIA
JUDEȚUL HUNEDOARA
CONSILIUL LOCAL

Baru, str. "Prof. Dr. Șt Gârbea" nr.222, Tel. 0254/778003; fax 0254/778398
E-mail: primariabaru@yahoo.com

Anexa la Hotărârea nr. 75 /2018

PROCEDURA DE ACORDARE A SCUTIRILOR DE LA PLATA IMPOZITELOR

Documentația pentru acordarea scutirii va cuprinde, după caz :

- cererea prin care se solicită acordarea scutirii făcută de proprietar ;
- copie de pe actul de identitate al proprietarului, în cazul persoanelor fizice;
- actul de proprietate al clădirii și/ sau terenului pentru care se solicită acordarea scutirii;
- documente justificative privind venitul realizat, în cazul persoanelor fizice;
- copie de pe cartea tehnică a mijlocului de transport pentru care se solicită acordarea scutirii;
- copie de pe actul de proprietate pentru mijlocul de transport;
- alte documente justificative privind încadrarea în situațiile stabilite conform art.456, 464 și 469 din codul fiscal ;

Pentru acordarea scutirii de la plata taxei pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor stabilită stabilită la articolul 25, documentația pentru acordarea scutirii va cuprinde ;

- cererea prin care se solicită acordarea scutirii;
- documente justificative privind încadrarea în situațiile stabilite conform art.476 din Codul fiscal.

Cererea și documentele justificative se depun la registratura Primăriei Baru.

După repartizare, inspectorul cu atribuții pe linie de impozite și taxe locale din cadrul biroului financiar- contabil achiziții publice, protecția mediului, servicii, urbanism și amenajarea teritoriului, prevenire și protecție, verifică și analizează fiecare cerere, după care face propuneri în scris primarului comunei privind acordarea scutirii.

Presedinte de ședință,
Barb Anicuța

Contrasemnează,
Secretar,

Baru, 04.12.2018

Vot deschis; Număr consilieri în funcție:11; Voturi pentru:10; Voturi împotriva:0; Abțineri:0